CT-27

Ơn Cha Mẹ

Minh Họa: Đặng Hiền

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Ngày xưa, gia đình phú ông có ba người con trai, người nào cũng được phú ông nuôi cho ăn học tử tế và có vợ con đàng hoàng. Nhưng cả ba người con có lớn mà chẳng có khôn, cậy bố mẹ sẵn tiền của đua nhau ăn chơi dông dài, rượu chè cờ bạc. Vợ chồng phú ông buồn lắm, bàn nhau tìm cách để dạy bảo được chúng.

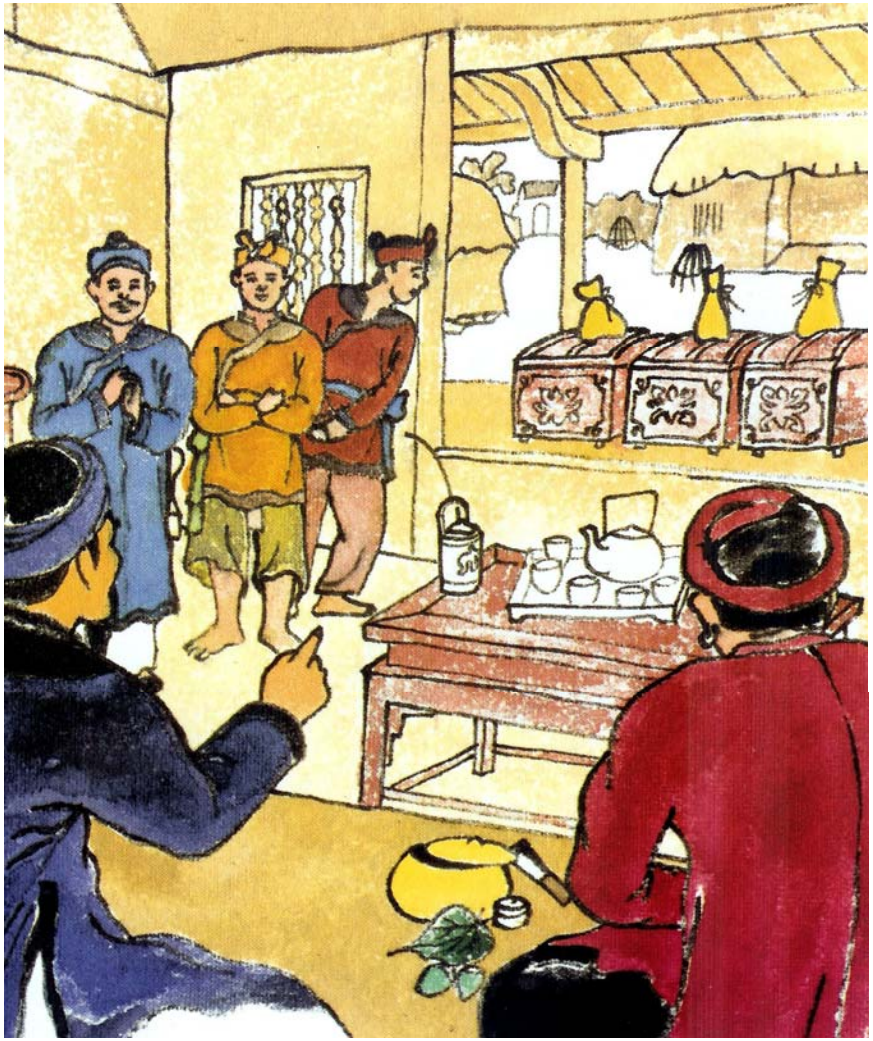

Một hôm, phú ông gọi cả ba con lên nhà trên rồi nói:

– Bố mẹ đã gây dựng cho các con được nên người, nhưng mới chỉ được một nửa. Nay bố mẹ đã già yếu, phải lo nốt cho các con nửa sau.

Phú ông chỉ ra ngoài hiên để ba cái hòm và nói:

– Bố mẹ cho các con ra ở riêng, cho mỗi vợ chồng mười lạng bạc và một cái hòm.

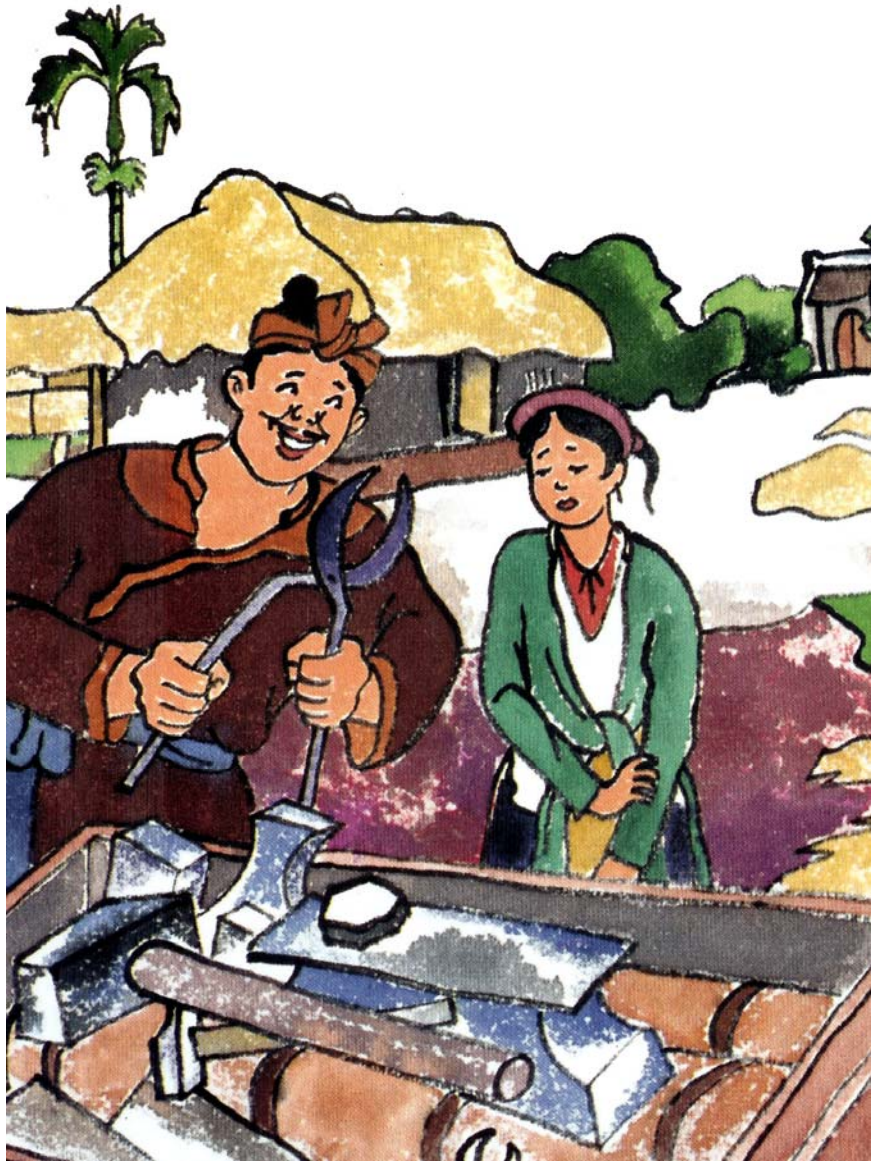

Người anh cả được nhận hòm trước. Anh ta có ý tham nên nhấc cả ba hòm lên, hòm nào nặng nhất thì anh lấy. Về nhà mở hòm ra toàn đồ nghề làm rèn: búa, đe, kẹp gắp than, cái thổi bễ…, vợ nhìn chồng buồn tiu nghỉu rồi chồng nhìn vợ nói:

– Như vậy bố mẹ muốn ta làm nghề rèn đấy.

Cả hai vợ chồng đến lò rèn ông phó cả học việc, vài tháng sau đã biết nghề rồi dựng lều mở lò rèn. Khách thập phương ngày mùa cũng như ngày dưng ra vào tấp nập, người mua cuốc, người thửa lưỡi cày, người rèn lưỡi hái. Chả bao lâu lò rèn của anh cả có tiếng nhất vùng.

Vợ chồn anh hai xách về cái hòm nhẹ hơn hòm của anh cả. Trong hòm có mỗi chiếc cân tiểu li bằng bàn tay. Người vợ than vãn với chồng:

– Thế này thì chết đói đến nơi rồi.

– Như vậy bố mẹ muốn vợ chồng mình học nghề buôn bán. Nếu biết làm ăn giỏi thì không đói được.

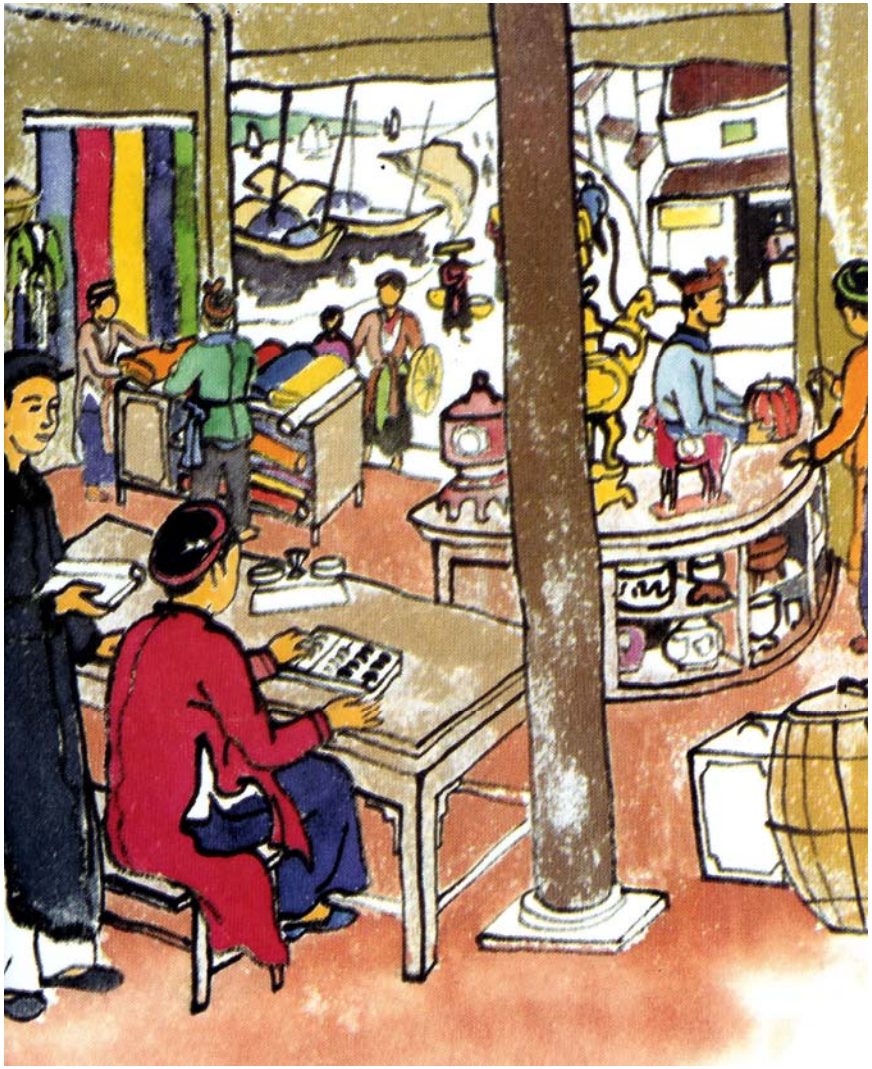

Vợ chồng dắt nhau ra phố bến, xin vào học việc ở một cửa hàng buôn lớn bên cửa sông, lại có thuyền đi các chợ cất hàng, bán hàng. Dần dần vợ chồng anh đã thạo làm sổ sách, quen biết nhiều khách hàng, cân đong thật thà được khách tin cậy. Chả mấy chốc vốn làm ăn sinh sôi phát đạt, anh mở cửa hàng, sắm thuyền và trở nên giàu có.

Cái hòm cuối cùng là của vợ chồng người em út. Hòm nhẹ bỗng chắc ở trong chẳng có gì. Chán cảnh, vợ chồng chẳng buồn mở ra nữa. Chồng lấy rượu giải sầu rồi lăn kềnh ra ngủ, vợ thì ngồi khóc tấm tức, không biết sự thể sẽ như thế nào.

Bố đến thấy cảnh buồn mới hỏi:

– Sao vợ chồng con không mở hòm ra?

– Bố cho con cái hòm rỗng, mở ra làm gì?

Bố tự tay mở nắp hòm ra, trong có một tờ giấy viết:

Giấy này là văn tự của bố mẹ cho vợ chồng con cánh bãi ven sông kia. Các con sẽ cấy lúa, trồng ngô như xưa kia bố mẹ đã từng làm, các con hãy giữ lấy nghề của bố mẹ.

Sau khi đọc cho con nhe rồi bố nói:

– Vì các con là con út nên được ở gần bố mẹ.

Vợ chồng anh út dọn ra ở bãi. Từ một cánh bãi hoang, đồng không mông quạnh, hai vợ chồng đã chịu khó cày cuốc khai hoang, trồng trọt mùa nào thức ấy. Đến mùa thu hoạch biết bao nhiêu lương thực, của ăn của để chất đầy nhà.

Tết năm ấy vui thay, cả ba đôi vợ chồng và con cái về ăn tết với ông bà.

Người con nào cũng có quà để báo hiếu bố mẹ rồi cùng nói:

– Chúng con tạ ơn bố mẹ, bố mẹ đã cho chúng con nên người.

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051